

РЕШЕНИЕ

№ 790

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6918** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 61, ал.5 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по Жалба с вх. № 97-01-12 от 15.07.2020 г. на Е. Г. Д., Д. Й. Д., лично и в качеството си на законен представител на Й. Д. Д. и Е. Д. Д., срещу:

1. Предписание за изолация в домашни условия на детето Е. Д. Д. изх. № 22-109469 / 27.06.2020г., издадено от д-р Д. П., директор на Столичната регионална здравна инспекция (СРЗИ);

2. Предписание за поставяне под карантина на Д. Й. Д. изх. № 22-113257 / 27.06.2020г., издадено от д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ;

3. Предписание за поставяне под карантина на Е. Г. Д. изх. № 22-113259 / 27.06.2020г., издадено от д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ;

4. Предписание за поставяне под карантина на детето Й. Д. Д. изх. № 22-113256 / 27.06.2020г., издадено от д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните норми и целта на закона - основания по чл. 146, т.3 и т.4 и т.5 от АПК. Изложени са съображения относно допустимостта на подадената жалба. Сочи се, че в административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения,

предвид липсата на представен удостоверителен документ, свидетелстващ, че спрямо Е. Д. са били налице нужните лабораторни критерии- откриване на нуклеинова киселина на S.-CoV-2 в клинични проби. Отделно от изложеното, счита, че е нарушена процедурата при пробонабирето в СРЗИ, тъй като от Е. Д. е взет единствено назофарингеален секрет за наличие на COVID-19 (без гърлен секрет), което според жалбоподателите презюмира грешен резултат. По съществуто на спора излага съображения, че поставянето на семейството под карантина/изолация е в противоречие с разпоредбите на Закона за здравето, поради липса на надлежно установяване на законовите изисквания за поставяне на лице под карантина, а именно липса на медицински изследвания, направени от СРЗИ. Сочи, че никой от членовете на семейството не е проявявал симптоми на заболяването, както и не са изпитвали здравословни неразположения, поради което не са налице основания и необходимост от изследване и поставяне под карантина. Освен това, излага, че по лична инициатива семейството е заявило посещение от частна лаборатория, от публично оповестения списък на РЗИ за лечебни заведения и регионални здравни инспекции за провеждане на високоспециализирано медико-диагностично изследване „Полимеразна верижна реакция за доказване на COVID-19“, като направените тестове на всички членове на семейството са били с отрицателен резултат, включително и за антитела. Изразява съмнение относно достоверността на резултата от направения от СРЗИ тест. С оглед изложеното, твърди, че не са били налице предпоставките по чл. 61, ал. 1 от ЗЗ. Искат оспорените актове да бъдат отменени като незаконосъобразени. Претендират присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателите, чрез адв. М. и адв. К., поддържат изложеното в жалбата и претендират направените по делото разноски.

Ответната страна - директор на Столичната регионална здравна инспекция и д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ, чрез адв. Г., оспорват жалбата. Излагат се доводи, че в следствие на потвърдителното лабораторно изследване на Е. Д. за COVID-19 от 27.06.2020г., СРЗИ е предприела регламентирани в т.2 от Заповед №РД-01-333/16.06.2020г. на министъра на здравеопазването действия: информирала е родителите на детето за положителния резултат от теста, предоставила е информация, че цялото семейство ще бъде подложено на 14-дневна карантина и е извършила епидемиологично проучване на детето, което е отразено в Карта за епидемиологично проучване №22-1477. Обръща внимание, че извършване на повторно изследване се предприема, когато има съмнение, че пробата е инхибирана или е близка до контролната граница, по искане на лабораторията, в която се обработва пробата, каквото съмнение в случая не е налице. този смисъл, счита че при издаване на оспорваните актове са спазени изискваният на чл. 35 от АПК. Спазена е и законоустановената форма, като в предписанията са посочени фактическите и правни основания за издаването им. Моли съда да отхвърли като неоснователна подадената жалба срещу Предписание за изолация в домашни условия изх. №22-109469/27.06.2020г. и Предписания за поставяне под карантина изх. № 22-113257/27.06.2020г., изх. № 22-113259/27.06.2020г. и изх. № 22-113256/27.06.2020г.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема следното:

Налице е долната ФАКТИЧЕСКА ОСТАНОВКА:

По делото не е спорно, че на 27.06.2020г., във връзка с иницирана проверка от СРЗИ, Д. Д. и Е. Д. са получили покана от служител на Детска градина „Звездичка“ (където дъщерите им са приети и посещават) да се явят в Столичното РЗИ, за да бъдат взети проби за COVID-19 на малолетните Й. Д. и Е. Д..

На същата дата семейството се явило в СРЗИ и от детето Е. Д. е взета проба - назофарингеален секрет, изследвана по метода на полимеразно-верижна реакция за доказване на S.-CoV-19 (PCR), в лабораторията на Столична РЗИ. Резултатът от проба № 2784 е положителен.

Около 17:00 ч. на 27.06.2020г. д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ е информирала родителите на Е. Д. за положителния резултат от теста и че цялото семейство ще бъде подложено на 14-дневна карантина.

На 29.06.2020 г. главен инспектор от СРЗИ е извършил епидемиологично проучване, по данни посочени от родителите в телефонен разговор (три имена на контактните лица, ЕГН и адрес на пребиваване), което документално е оформено в Карта за епидемиологично проучване на заразно болен №22-1477 (л.80 по делото).

В резултат, Директорът на СРЗИ е издал Предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-109469/27.06.2020г., с което се предписва Е. Д. да бъде поставена под изолация на посочен адрес с начална дата -27.06.2020 г. до 10.07.2020 г., като са посочени и условията, при които следва да се проведе изолацията. Посоченото основание за издаване на предписанието е чл. 61, ал. 5 от Закона за здравето /33/ и Заповед № РД-01-333 от 12.06.2020 г. на министъра на здравеопазването. Предписанието е връчено на адресата, чрез законните му представители на 30.06.2020 г., което е удостоверено с подпис.

От своя страна, д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ е издала Предписание за поставяне под карантина на изх. № 22-113257/27.06.2020г., Предписание за поставяне под карантина изх. № 22-113259/27.06.2020г. и Предписание за поставяне под карантина изх. № 22-113256/27.06.2020г. с които се предписва Д. Й. Д., на Е. Г. Д. и на Й. Д. Д. да бъде поставени под карантина на посочен адрес с начална дата -27.06.2020 г. за 14 дни., като са посочени и условията, при които следва да се проведе карантината. Посоченото основание за издаване на предписанието е чл. 61, ал. 6 от 33 и Заповед № РД-01-333 от 12.06.2020 г. на министъра на здравеопазването. Предписанията са връчени на адресатите на 30.06.2020 г., което е удостоверено с подписите им.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА – подадена в определения от закона срок, от лица, участвали в административната процедура и със засегнати законни права и интереси.

Действащата към датата на издаване и съобщаване на процесните предписания /30.06.2020 г./ разпоредба на чл. 61, ал. 5 от 33 предвижда обжалване на акта за поставяне под задължителна изолация пред съответния административен съд по реда на АПК. Тази нормативна уредба определя по недвусмислен и категоричен начин оспорените предписания именно като индивидуален административен акт, който в случая поражда задължения за своя адресат по смисъла на дефиницията в чл. 21, ал. 1

от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Обжалваните предписания, посочени по точки 2, 3 и 4, както следва Предписание за поставяне под карантина на Д. Й. Д. изх. № 22-113257/27.06.2020г., Предписание за поставяне под карантина на Е. Г. Д. изх. № 22-113259/27.06.2020г. и Предписание за поставяне под карантина на Й. Д. Д. изх. № 22-113256/27.06.2020г. са нищожни, като издадени от некомпетентен орган, поради липса на материална компетентност.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗЗ, на задължителна изолация и/или болнично лечение подлежат лица, болни от и заразители на холера, чума, вариола, жълта треска, вирусни хеморагични трески, дифтерия, коремен тиф, полиомиелит, бруцелоза, антракс, малария, тежък остър респираторен синдром, COVID-19 и туберкулоза с бацилоотделяне. Задължителната карантина на лице по ал.2 и ал.3 се извършва с предписание на директора на съответната РЗИ или на оправомощено от него длъжностно лице, а срокът ѝ се определя със заповед на министъра на здравеопазването по предложение на главния държавен инспектор в съответствие с епидемичния риск от разпространение на заразната болест съгласно чл. 61, ал. 6 и, ал. 7 от ЗЗ. Видно от нормата на чл. 61, ал. 6 от ЗЗ, компетентен да издаде предписание по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗЗ е директора на съответното РЗИ или упълномощено лице. В случая, обжалваните предписания са издадени от д-р А. Д., главен инспектор в СРЗИ, която безспорно не е директор на СРЗИ. Това се установява и от представената заповед № 255/01.03.2011 г. която е издадена от директора на СРЗИ. Същевременно по делото не се твърди и не се установява главен инспектор д-р А. Д. да е изпълнявала правомощията на директор на СРЗИ на датата на даване на процесните предписания – 27.06.2020 г. или да е била упълномощена да издава такива от директора на СРЗИ. Следва да бъде посочено, че с нормата на чл. 61, ал. 6 от ЗЗ, се предоставя правомощия единствено на директора на РЗИ. Съответно, той от своя страна може да упълномощи и други лица, но това следва да бъде сторено с нарочен акт и единствено по неговата сила те ще имат правомощия да издават предписания по чл. 61, ал. 6 от ЗЗ.

В случая, предписанията са издадени от некомпетентен орган, което ги прави нищожни - непораждащи правен ефект от момента на самото им издаване. Дори и новата, сега действаща редакция не предвижда възможност такова предписание да се издава от орган, различен от директора на РЗИ или, но неприложима към случая редакция - оправомощен от този административен орган заместник-директор на РЗИ, какъвто лицето, подписало процесното предписание не се явява.

С оглед установяване наличието на този най-тежък порок при трите предписания, се явява безпредметно обсъждането на останалите основания, които биха довели до незаконосъобразност на същите.

По отношението по т.1, а именно Предписание за изолация в домашни условия изх. №22-109469 / 27.06.2020г. на детето Е. Д. Д., същото е издадено от компетентен орган - Директор на Столичната регионална здравна инспекция.

Съгласно посочената като основание за издаването му разпоредба на чл.61, ал.5 от ЗЗ, която към момента е отменена, но е била в сила към датата на издаване на процесния ИАА през месец юни 2020 г., задължителната изолация и/или лечението на лице по ал. 1 и 3 може да се извършва в домашни условия с предписание на директора

на съответната регионална здравна инспекция. Е. Д. е поставена именно под "изолация" при посочените в АА условия.

Самото предписание е постановена в изискваната от закона форма съобразно чл. 61, ал. 9 от ЗЗ в приложимата редакция, а именно по образеца одобрен от Министъра на здравеопазването (Приложение № 2 към т. 4 от цитираната по-горе негова Заповед № РД-01-333/12.06.2020 г.), но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В следващото изложение, ще бъдат конкретизирани съображенията за тези изводи.

Според чл. 61, ал. 1 от ЗЗ (в сила, към датата на издаване на процесното предписание), на задължителна изолация и/или болнично лечение подлежат лица, болни от и заразители на холера, чума, вариола, жълта треска, вирусни хеморагични трески, дифтерия, коремен тиф, полиомиелит, бруцелоза, антракс, малария, тежък остър респираторен синдром, COVID-19 и туберкулоза с бацилоотделяне. В ал. 5 на чл. 61 от закона (сега отменена) е предвидено, че задължителната изолация и/или лечението на лице по ал. 1 и 3 може да се извършва и в домашни условия с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Съгласно чл. 61, ал. 7 от ЗЗ, Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор със заповед определя срока на задължителната изолация и лечението по ал. 5 на лицата по ал. 1 и задължителната карантина по ал. 6 на лицата по ал. 2 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на заразната болест, като образецът на предписанията по ал. 4, 5 и 6 се утвърждават от Министъра на здравеопазването (чл. 61, ал. 9 ЗЗ в приложимата редакция).

Според т. 2, буква "а" от издадената на основание чл. 61, ал. 7, ал. 9 и ал. 12 от ЗЗ (в приложимите редакции) Заповед № РД-01-333/16.06.2020 г. на Министъра на здравеопазването на задължителна изолация и/или лечение в домашни условия за период от 14 дни, от датата на потвърдителното лабораторно изследване, подлежат потвърдените случаи на COVID-19, а именно лица заразители и асимптоматични лица. В т. 4 от цитираната заповед е предвидено, че задължителната изолация и/или лечение в домашни условия на лице по т. 2 се извършва с предписание по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск.

Изложеното до тук, съотнесено към конкретиката на настоящия казус налага извод, че, за да бъде законосъобразно издаденото от Директора на Столичната РЗИ предписание за задължителна изолация в домашни условия по чл. 61, ал. 5 от ЗЗ (сега отм.), е необходимо първо, лицето адресат на тези предписания да е дало положителен резултат при изследване за COVID-19, т. е. да е установено несъмнено, че се касае за лице по чл. 61, ал. 1 от закона и, второ, да е направено предложение пред Директора на съответната РЗИ от лекуващия лекар, въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск.

В случая, разглежданият фактически състав не е осъществен, доколкото от данните по делото не се установява да е налице един от неговите елементи.

Действително, по делото са налице доказателства, а именно представен е Протокол за изследване от 27.06.2020г. (л.27 по делото), в който детето Е. Д. е вписана с положителен резултат от направеното ѝ изследване за COVID-19. Освен

това със Становище от 15.10.2020г. на СРЗИ е представена и графика на резултатите от Проба № 2784 на горепосоченото лице.

При това положение, изводът на съда е, че в случая е доказана първата предпоставка на обсъждания фактически състав, а именно, че Е. Д. като адресат на спорното предписание е дала положителен резултат при изследване за COVID-19.

Според т. 4 от цитираната по-горе Заповед № РД-01-404 / 15.07.2020 г. на Министъра на здравеопазването, задължителната изолация и/или лечение в домашни условия на лице по т. 2 се извършва с предписание по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Идентичен е текстът и на чл. 61, ал. 5 ЗЗ (сега отм.) цитиран по-горе.

В конкретния случай, обаче липсва, както предложение на лекуващия лекар, така и извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Дори и да се приеме, че лабораторният резултат при изследването за COVID-19 на Е. Д. действително е положителен, самият резултат не представлява диагноза, а следва да бъде тълкуван от лекуващия лекар, както изрично се посочва във всяко едно изследване. Именно за това и в закона (чл. 61, ал. 5 ЗЗ), и в т. 4 от Заповед № РД-01-333/12.06.2020 г., се поставя като условие за изолация на пациента предложение на лекуващия лекар, въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. По делото не се твърди и не се установява такива да са изготвени от лекуващия лекар.

Изложените до тук съображения, обосновават крайния извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Това има за последица неговата отмяна.

Отделно от горното, настоящият състав намира за нужно да отбележи, че с предписанието за поставяне под изолация се ограничават значително правата и свободите на адресата му за определен срок, като за неспазването му се носи наказателната отговорност за престъпление по чл. 355 от НК. Поради това законовото изискване е поставянето под карантина да става с писмено Предписание, което да се връчи на адресата му и което по закон подлежи на предварително изпълнение. По аргумент от тази правна уредба, срока на изолацията, под която се поставя дадено лице и от който подлежи на предварително изпълнение не може да предхожда момента на издаването и връчването му.

В случая, след като издаденото на Е. Д. Предписание за поставяне под изолация изх. № 22-109469 / 27.06.2020г., е връчено на 30.06.2020г., неправилно и незаконосъобразно с него е посочена датата 27.06.2020 г. като начало на изолацията. В периода 27.06.2020 г. - 29.06.2020 г. на Е. Д. не е връчвано Предписание за поставяне под изолация, чрез законния ѝ представител. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, каквото има предписанието за изолация означава, че адресата му дължи изпълнението му след като го получи и в срока, в който може да го обжалва и то независимо от това, дали го е обжалвал пред съда, включително и за времето, когато се разглежда жалбата от съда и то още не е

влязъл в сила акт. Предварителното изпълнение допуснатото по силата на закона на даден акт не касае времето преди издаването и връчването му на адресата. Поради това в случая е налице второ основание за отмяна на Предписанието за поставяне под изолация изх. № 22-109469/27.06.2020г., с което е неправилно е определен срок на изолация, считано от 27.06.2020 г., предхождащ датата на връчването му.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателите, за възлагане в тяхна полза на направените от разноски, се явява обоснована и следва да бъде уважена, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Същите се равняват на 915,89 /деветстотин и петнадесет лева и 89 стотинки/лв., от които - 40.00 заплатена държавна такса и 875.89 /осемстотин седемдесет и пет лева и 89 стотинки/ лв. договорен и заплатен адвокатски хонорар.

Претендираните разходи за допълнителни лабораторни изследвания в размер на 404 лева не представляват разноски, посочени в нормата на чл.143, ал.1 от АПК, съотв. чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК. Понятието „разноски по делото“ обхваща само разноските, визирани в разпоредбите на чл. 75 и чл. 76 ГПК, вр.чл.144 АПК - за възнаграждение на свидетели, вещи лица, съдебни поръчки и пр. По този ред не се възстановяват разноски, заплатени от страната за изследвания в медицински лаборатории, куриерски фирми, пощенски и транспортни разходи на жалбоподателя и неговия процесуален представител и др., дори и тези разходи несъмнено да са свързани с предизвикания от жалбоподателя правен спор.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ по жалба на Д. Й. Д. на Предписание за поставяне под карантина изх. № 22-113257 / 27.06.2020г., издадено от Главен инспектор в Столичната регионална здравна инспекция.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ по жалба на Е. Г. Д. на Предписание за поставяне под карантина изх. № 22-113259 / 27.06.2020г., издадено от Главен инспектор в Столичната регионална здравна инспекция.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ по жалба на Д. Й. Д., в качеството му на законен представител на Й. Д. Д., на Предписание за поставяне под карантина изх. № 22-113256 / 27.06.2020г., издадено от Главен инспектор в Столичната регионална здравна инспекция.

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Й. Д., в качеството му на законен представител на Е. Д. Д., Предписание за изолация в домашни условия изх. №22-109469 / 27.06.2020г., издадено от Директора на Столичната регионална здравна инспекция.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция да заплати на Е. Г. Д. и Д. Й. Д. направените разноски на обща стойност 915.89 лв. /деветстотин и

петнадесет лева и 89 стотинки/, от които 40.00 лв. заплатени държавни такси и 875.89 лв. адвокатски хонорар.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: